

GOLIĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (3), sie (2).

o *prawdopodobnie jasne (tak w golić)*.

inf golić się (1). \diamond *praes 3 sg* goli się (1). \diamond *2 pl* golicie się (1). \diamond *3 pl* golą się (1). \diamond *praet 3 sg* m golił się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Usuwać sobie owłosienie brzytwą, być ogolonym; tonderi Vulg; radi Cn (5) : Thatharowie wlofczacy [...] machomethowey wiary nie trzymaią, nie golą fie też iako ini tatarowie MiechGlab 25; KrowObr 145v; ZARTY Ná Martoná co fię wżyfłtko golił. Nie ták wiele ochędołstwo/ Iáko śiwych włofow mnołstwo. Ma Martoná w tey niewoli/ Ze fię ná koždy dzień goli. CzahTr Lv.

Szereg: »strzyc się abo golić« (1): Lecz iefli fromotá niewieście ftrzydz fię ábo golić [tonderi aut decalvari]: niechże nákrzywa głowę fwoię WujNT 1.Cor 11/6.

Formacje współrdzenne: ogolić się; gołocić się, zgołocić się.

ZZa